

temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

MERCAT DE LES FLORS

DANSA I ARTS DEL MOVIMENT

TEMPORADA ALTA 2009 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA GIRONA/SALT
De l'1 d'octubre al 11 de desembre

Baro d'evol CIRK cie
LE SORT DU DEDANS
DOSSIER DE PREMSA

La companyia de circ contemporani **Baró d'Evel** munta a La Copa de Girona, per primera vegada a l'Estat espanyol, i després a la Plaça Margarida Xirgu de Barcelona un envelat on representarà l'espectacle **Le sort du dedans**, una exploració dels diferents móns interiors a mans de dos joves artistes de circ, un músic i un cavall. Després de l'èxit del seu espectacle *Bechtout'*, la companyia canvia de registre i treballa en un envelat, en un espai sonor i visual on es barregen els portés, l'humor del clown, la bàscula, el cant i el contrabaix, les piruetes acrobàtiques i eqüestres.

Baró d'Evel Cirk Cie va ser creada l'any 2001 per **Camille Decourtye**, acròbata, cantant i experta amb el treball amb cavalls, i **Blai Mateu Trias**, fill de Tortell Poltrona i format en jocs malabars, l'art dels pallassos, els portés, la bàscula i la manipulació i sonorització d'objectes. Establerta a Gensac-sur-Garonne, en aquests set anys ja ha creat sis espectacles i des de fa tres anys la companyia desenvolupa una tasca pedagògica a les escoles de primària de l'Alta Garona.

L'envelat, amb una capacitat per a 250 persones, conté una pista central petita, encerclada pels espectadors, els quals són alhora encerclats per una pista exterior més àmplia, que al seu torn està envoltada per la lona de l'envelat.

A fora els llums brillen. Ens hi apropem.

Aviat passarem a l'interior. A dins.

A dins ja no hi ha més garlandes, més bagatel·les ni més seducció.

Un cop sota la lona, caminem una mica, hem de fer la volta. El centre és molt petit. Una mena d'asfalt fosc, mat. Un silenci potser, però si parem atenció, el silenci és un soroll.

És la petjada d'un home, l'esbufec d'un cavall, el sospir d'un contrabaix, el salt d'una voltejadora.

Ens porten a l'interior, on ens trobem indefensos i poderosos alhora, on l'abandó i el control es confonen. Allà on per copsar l'essencial cal saber deixar-se anar, el temps en què l'instant i l'instint omplen el cos.

1. FITXA ARTÍSTICA

Concepció i direcció artística: **Camille Decourtye, Blai Mateu Trias**

Creació musical: **Thibaud Soulas**

Col·laboració artística: **Virginie Baes, Jean Gaudin**

Sonorització: **Fanny Thollot**

Il·luminació i escenografia: **Pierre Heydorff**

Vestuari: **Nathalie Prats**

Tècnics: **Marc Boudier, Laurent Jacquin**

Repartiment: **Camille Decourtye (cant i acrobàcia), Blai Mateu Trias (clown i acrobàcia), Thibaud Soulas (contrabaix), i el cavall Bonito**

Producció: **Baro d'Evel CIRK cie.**

Entitats i institucions que donen suport:

En l'àmbit internacional:

Festival La Strada – Graz

EI Mercat de les Flors – Barcelona

Circ Crac – Centre de Recerca de les Arts del Circ – Sant Esteve de Palautordera

EI CANAL – Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona

A la regió de Migdia-Pirineus:

Circuits – Scène Conventionnée Auch Gers Midi Pyrénées

Pronomade(s) en Haute-Garonne – Centre National des Arts de la Rue

L'Usine – Lieu conventionné dédié aux arts de la rue – Tournefeuille

La Grainerie, fabrique des arts du cirque – Tolosa (ajut en espècie)

Fora de la regió de Migdia-Pirineus:

Le Cirque – Pôle Cirque de Nexon en Limousin

La Verrerie d'Alès en Cévennes – Pôle Cirque Région Languedoc-Roussillon

L'Agora de Boulazac – Scène conventionnée pour les arts du cirque

Le Théâtre Firmin Gémier – La Piscine, scène conventionnée pour les arts du cirque d'Antony

Le Théâtre de la Coupe d'Or de Rochefort

Le Prato – Théâtre international de quartier de Lille

Le Carré magique de Lannion

Empreses:

CCAS, Caisse Centrale des Activités Sociales du Personnel des Industries Electrique et Gazière

Institucions:

Ajut a la creació de la DMDTS
Ajut a la creació de la DRAC de Migdia-Pirineus
Ajut al funcionament del Consell Regional de Migdia-Pirineus
Ajut a la creació del Consell General de l'Alta Garona

Suport a projectes anteriors, col·laboradors i institucions:

L'Estive. Scène nationale de Foix et de l'Ariège
Théâtre Firmin Gémier – Scène conventionnée Arts du Cirque – Antony
La Ferme du Buisson. Scène nationale de Marne-la-vallée
Culture Commune – Scène nationale du bassin minier du Pas-de-Calais
Regards et Mouvements – Pontempeyrat
Espace Périphérique – Parc de la Villette
Entre-Sort de Furies – Châlons-en-Champagne
Ciutats de Tournefeuille i d'Hosca
Euroregió Pirineus-Mediterrània
Cultures France

Cal esmentar també les societats civils SACD, ADAMI, SPEDIDAM, així com el caràcter intermitent de l'espectacle.

Premis:

Guardons Jeunes Talents Cirque el 2002
Beca Beaumarchais el 2006 per al treball d'escriptura d'*Ī*

Premi al millor espectacle i a la millor interpretació al Festival de Teatre i Arts de Carrer de Valladolid per a *Bechtout'*, premi del jurat per a *Ī*

TEMPORADA ALTA – ESTRENA A L'ESTAT ESPANYOL

LLOC: LA COPA-GIRONA

FUNCIONS: 20 i 21 de novembre, a les 21 hores, i 22 de novembre, a les 18 hores

PREU: 16 €

DURADA: 1 hora 10 minuts

MERCAT DE LES FLORS

LLOC: PLAÇA MARGARIDA XIRGU

FUNCIONS: 28 i 29 de novembre i 4, 5, 6, 8, 9, 11, 12 i 13 de desembre

2. PRESENTACIÓ DE L'ESPECTACLE

Per fora veus una llotja vermella i elegant, fa ganes de col·lar-se a l'interior.

Per dintre són com membranes, que seguim fins el centre, en el cor una pista, petita, íntima.

Dintre estem rodejats i rodegem al mateix temps...

Dintre es respira, és un contrabaix, un home, o potser una dona.

Se senten unes passes, es veuen potes. Un cavall viu aquí. Comença el ball, el músic segueix el seu galop i l'home invita a ballar.

Salten tots en el desequilibri, dins el contrabaix, en el cor d'aquest cavall, buscant per un braç, per un dit del peu, empenyent per fer-se un lloc. El lloc d'un salt, d'un ball, d'un so, per aixecar les potes, busquen a l'altre, se segueixen, es guien sense saber si cal ensinistrar-se, domesticar-se, per estar junts.

Como en un calder en moviment perpetuo, es revelen en la seva singularitat, i dels seus llenguatges sorgeix una partitura única, on es mesclen la virtuositat del circ, les dots acrobàtiques, la bàscula, però també les veus, el so de les cordes i dels cossos.

Le sort du dedans són aquests pallassos que som i que anem buscant, buscant... Aquests pallassos que busquen donant la volta en les seves corbes, les seves gepes i en els seus forats, on poden recolzar-se per saltar millor, aprenen a ballar amb un contrabaix, es llencen a volar sobre tacons, perquè el joc és estar viu, perquè el cor batega, que empenyi sense saber per què.

Le sort du dedans és tenir un cercle com a casa, cames com a pulmons i un cavall per consciència...

3. TREBALL ACROBÀTIC, PORTÉS, BÀSCULA

«En un ball desert, dos éssers esperen un forat on acomodar-se, una lloc on recolzar-se. Els seus cossos en desordre balbucegen els seus cors massa plens i els seus caps massa buits. Els cops i les carícies, els xocs, el peu que busca. Un abandonament, al capdavant. La música s'apropia d'ells, s'atordeixen, les corbes de la pell i el ritme de les respiracions repoblen el silenci. Fins a on anirà la trobada entre tots dos? Qui dirigeix la dansa?»

Un tango improbable ha crescut amb **Camille** i **Blai** al llarg del seu trajecte. Aquest tango ha esdevingut essencial en el seu treball de *portés* i bàscula.

A fi que els dos cossos es corresponguin, han d'obrir un temps diferent, deixar-se travessar per l'impuls de l'altre, fer el buit en ells. Aquest estat interior ocuparà un lloc important en el treball, ja que la barreja d'abandó i energia és potser l'essència del circ. En l'instant que precedeix la figura acrobàtica, el cos ha d'esperar abans d'actuar, al mateix temps que es recompon i s'estira. Fer un salt significa estar dens i buit alhora, agafar-se a l'espai, intentar copsar l'interior d'una figura. L'equilibri és subjectar i deixar anar alhora. En un mateix moviment, controlar-se i lliurar-se a l'altre. Es tracta d'explorar aquesta sensació, de fer-la perceptible sense paraules. És així, amb aquest compromís total del cos, que s'explica «ara».

Perquè exigeix actes reals i forts, perquè implica posar-se en perill, el circ permet sovint partir d'allò que revela simplement un acte físic, sense concebre cap requisit psicològic previ.

El llenguatge utilitzat, especialment el dels *portés* acrobàtics, produeix una relació particular amb l'espai, una qüestió de punt de vista sobre la gravetat i el buit. Aquest llenguatge s'adapta als projectes, als cossos, als encontres, i adquireix amb el temps matisos molt personals.

4. LA PRESENCIA DEL CAVALL: UN “AQUÍ I ARA”

Treballar amb un cavall significa utilitzar el llenguatge del cos per comprendre's i dialogar, buscar l'evidència que aquest proposa. El cavall no pot fingir res, no fabrica emoció. El cavall és instintiu, imprevisible, espantadís potser, contínuament reactiu; senzillament, «és». Com apropar-se a ell en el seu present? Cal restar disponible, respondre. Això provoca un intercanvi dins d'una improvisació permanent.

El que queda és sempre el que ha fet amb naturalitat, una regla que també es constata en el treball d'acròbates i pallassos. Gràcies a la seva presència, els artistes poden buscar el seu propi galop, la seva part animal, qüestionar-se el desig de dominació de l'home. L'animal ensinistrat?

Bonito és un cavall hispanoàrab de set anys.

En un espai tancat, és ben palpable, la seva respiració és present. La seva silueta, els seus esbufecs freguen el nostre cos, ens creuem amb la seva mirada. Està en llibertat, ens observa. La seva força és ben a prop. Una tempesta que dorm dempeus.

El cavall també com a atleta. La pista exterior permet l'energia del galop, la velocitat i el volteig.

5. EL TREBALL MUSICAL: CONTRABAIX, VEU, RITME, MOTS

Cada projecte de **Baró d'Evel** està pensat com un fragment de música, del qual cal buscar-ne el timbre, la ressonància particular.

L'escolta mútua que imposa el circ ha fet que el treball del so, la veu i el ritme siguin vitals. La música en directe s'ha convertit en una exigència natural. Aquesta obligació porta a extreure les fonts de so de la matèria dels objectes i els cossos, i a proposar universos sonors especials que neixen del que s'esdevé a la pista.

6. EL MÓN INTERIOR

El que fa singular cada persona rau en l'instant. En cada instant i les emocions interiors que provoca. Més que amb l'estat civil, la història familiar o la posició social, la identitat té a veure, primer de tot, amb aquest espai interior. Amb com diferents estats hi circulen, hi cohabituen, hi apareixen i s'esborren. Es tracta, doncs, d'abordar aquest tema de la identitat a través de les seves dimensions directes, orgàniques i universals, adreçant-se a les entranyes més que no pas als raonaments.

En l'exploració d'aquest món interior, ens guien les idees següents:

El món interior és infinitament misteriós per als altres.

En cap moment puc estar segur de delimitar amb precisió el que sent la persona que tinc al davant. D'aquí ve la temptació d'entrar a l'interior de l'altre per saber el que hi passa. I és en sentir aquesta curiositat quan constato el que jo mateix percebo, el que jo sóc. La trobada amb l'altre fa evident aquest misteri i, per tant, la meva diferència, la meva identitat.

És exigü a causa de la nostra multiplicitat.

En tots nosaltres habiten diferents components que seran encarnats a la pista: el masculí, el femení, l'animal, el musical. Quin d'aquests components guanya i defineix el meu estat? Com comparteixen el meu espai interior, ja que sovint un s'ha de retirar per deixar existir un altre? Sorgeix la qüestió de la dominació.

És travessat.

Sol·licitat pel món exterior, el nostre interior és travessat per emocions i sensacions. Algunes resten i deixen una empremta indeleble, d'altres desapareixen. Què formen aquestes empremtes?

És el lloc on es condensa la paradoxa entre el control d'un mateix i l'abandó a la vida.

Per avançar, cal acceptar la pèrdua d'equilibri. Mantenir-se dret, però deixar-se endur és l'evidència física del fet de caminar. La vida porta a aquesta evidència, igual com fer un salt perillós, cantar o treballar amb un cavall. Aquesta aliança del control i la confiança és un punt de trobada important entre els diferents llenguatges, i és sempre al centre de gravetat on és palpable.

7. BARO d'EVEL CIRK Cie

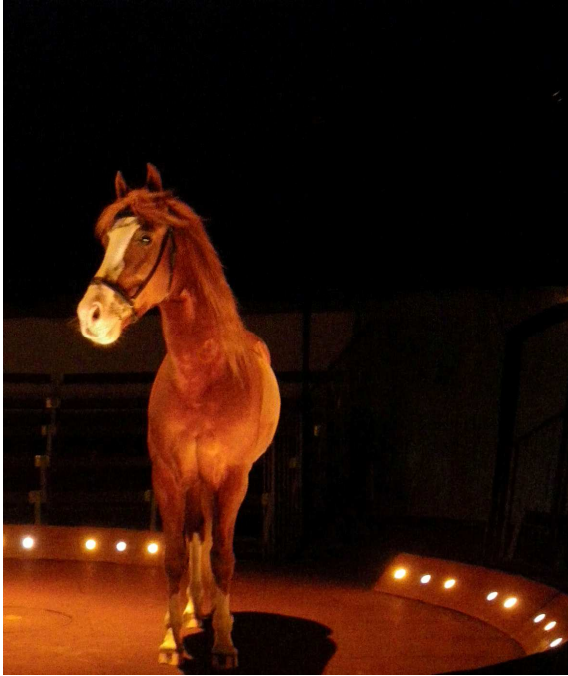
Baro d'Evel és una companyia de circ contemporani establerta a Gensac-sur-Garonne i creada el 2001 a iniciativa d'un col·lectiu d'artistes procedents del Centre Nacional de les Arts del Circ de Châlons-en-Champagne (12a promoció, *La Tribu Iota*).

La seva primera creació, *¿Por qué no?*, era un espectacle de carrer que unia música i tècniques de circ, i que tractava de les persones que porten una vida nòmada. Es va representar en una gira per Espanya i França de 2001 a 2003.

El 2003, la companyia va crear un segon espectacle, *Bechtout'*, que tractava de la trobada entre cinc personatges i que va recórrer de nou a la música i el circ, però també a la manipulació d'objectes. Més íntim, aquest espectacle estava destinat a llocs tancats: teatres, envelats, hangars... A la fi del 2006 s'havia representat prop de cent cinquanta vegades, tant a França com en altres països: Espanya, Portugal, Itàlia, Suïssa, Bèlgica, Cambotja.

Paral·lelament, el 2005-2007 la companyia va acollir tres projectes de creació individuals dels seus artistes:

- **Le chariot:** un solo de carrer de Mathieu Levavasseur, que el 2006 va crear la seva companyia, Barolo Solo, per tirar endavant aquest projecte.
- **Petit cirque au marché:** experiència de **Camille Decourtye** per a set artistes de circ, titellaires i músics, que abordava el comerç des de tots els punts de vista. Pensat per als mercats coberts dels pobles del sud-oest de França, es va representar en una gira per Gèrs, l'Arieja i l'Alta Garona l'hivern de 2005-2006.
- **Ï:** solo acrobàtic i de pallaso de **Blai Mateu Trias** que evocava la retirada dels republicans espanyols després de la victòria franquista, i que va recórrer França, Espanya, Àustria i Alemanya el 2007.

En set anys, la companyia ha fet sis espectacles i prop de 350 funcions. Paral·lelament a aquesta activitat de creació i difusió, des de fa tres anys du a terme una tasca pedagògica a les escoles de primària de l'Alta Garona en associació amb Pronomades.

A més, els seus artistes també dediquen temps a la seva formació: curs de volteig eqüestre, formació d'un any en músiques actuals, curs de dansa i arts circenses a Le Prato, etc. Finalment, també marquen la seva trajectòria diverses missions per a Pallassos sense Fronteres, especialment a

l'antiga Iugoslàvia, al Sàhara, a Colòmbia i a Bangla Desh.

8. L'EQUIP

De gira, dos artistes de circ, un músic, un cavall, tres tècnics i una administrativa. En el procés de creació, estan envoltats per les mirades experimentades del coreògraf Jean Gaudin, l'actriu i directora d'escena Virginie Baes, l'escenògraf Pierre Heydorff, la dissenyadora de vestuari Nathalie Prats i el responsable d'envelats de circ Frédéric Sintomer.

Camille Decourtye i Blai Mateu Trias

Membres fundadors de **Baro d'Evel**, van compartir l'aventura col·lectiva de la dotzena promoció del Centre Nacional de les Arts del Circ (CNAC). Durant quatre anys van treballar els *portés* acrobàtics i la bàscula i van conèixer nombrosos artistes com Michel Cerda, Benat Achyari, Heddy Malem, Eugène Durif, Serge Noyelle, Isabelle Le Pousseur o Roy Hart. El 2001 van participar en la creació de *La Tribu Iota*, espectacle de fi d'estudis dirigit per Francesca Lattuada que es va representar més de cent cinquanta vegades a França i altres països.

Camille Decourtye (14 de desembre de 1978)

De petita va créixer en el món del cavall, feia gimnàstica i estudiava música al conservatori. Als disset anys va decidir estudiar a les escoles nacionals de circ (ENCR, a Rosny-sous-Bois, i després al CNAC, a Châlons-en-Champagne). Es va formar com a voltejadora en les tècniques acrobàtiques de banquina i bàscula, i també va treballar la veu. Paral·lelament a aquesta formació, va organitzar un viatge al Brasil per treballar amb els nens de la vall de Capao entorn del circ i va participar en un viatge a l'antiga Iugoslàvia amb Pallassos sense Fronteres.

La seva manera d'enfocar l'acrobàcia i la veu evoluciona d'acord amb les creacions, buscant sempre més simplicitat i autenticitat. Ha participat en diferents cursos de veu, músiques del món i cant zíngar, i va seguir una formació de nou mesos en músiques actuals a Tolosa el 2006. El 2004 va reprendre el treball amb els cavalls, va fer cursos a

l'acadèmia Frattellini i va treballar amb un poni a *Petit cirque au marché*, espectacle que va dirigir en el marc de Baro d'Evel i que li va permetre experimentar en solitari l'escriptura i la concepció del projecte.

Blai Mateu Trias (6 d'abril de 1979)

Nascut a Barcelona, va créixer en el si d'una família immersa en els corrents artístics catalans (postfranquistes), l'espectacle de carrer i el circ. Es va formar en la pràctica amb la companyia Tortell Poltrona i va participar en les primeres expedicions de Pallassos sense Fronteres a l'antiga Iugoslàvia, el Sàhara i Colòmbia. Avui continua participant esporàdicament en aquest tipus d'iniciatives.

Autodidacta dels jocs malabars, l'art dels pallassos i la música, als setze anys va decidir formar-se a França (Escola Nacional de Circ de Châtellerauld i, posteriorment, l'ENCR de Rosny-sous-Bois i el CNAC de Châlons-en-Champagne), on va acabar redescobrint el circ i desenvolupant més els *portés*, la bàscula i la manipulació i la sonorització d'objectes.

Les seves influències són tan variades com els seus interessos, que no deixen d'ampliar la seva visió del circ. Amb l'experiència en solitari d'*Ī*, en el marc de **Baro d'Evel**, va qüestionar el circ des d'un punt de vista formal i va apropar-lo a la història i el drama. Amb el tema de l'exili dels republicans espanyols va restablir vincles amb el seu país, la seva cultura i les seves arrels.

Al llarg de les creacions de **Baro d'Evel**, **Camille Decourtye** i **Blai Mateu Trias** han col·laborat amb diversos artistes com André Minvielle, Pierre Heydorff, Sébastien Lalanne, Dimitri Jourde, Marion Legrand, Abdel Senadji, Jean Gaudin, així com Michel Cerda, que ha acompanyat quatre de les seves creacions. Aquestes col·laboracions han estat fonamentals, ja que han contribuït a tirar endavant els plantejaments i les ambicions artístiques del duo.

Blai i **Camille** treballen junts des de fa deu anys. Conceben conjuntament els projectes i són també còmplices i parella en el treball de gimnàstica acrobàtica, els números de pallasso, la música... Alhora, prioritzen la realització individual d'experiències i cursos a fi de mantenir una complicitat rica i creativa.

Busquen junts l'equilibri, units pel seu gust per la matèria bruta, el seu desig de revelar l'humà mitjançant el moviment dels cossos, de magnificar les nostres petiteses i defectes, i de buscar la simplicitat del so, la veu...

Thibaud Soulas (contrabaix)

Músic furtiu, s'ha format tant al carrer com als conservatoris. Una trajectòria com a músic clàssic li ha deixat algunes medalles i records de gira d'un quintet de música de cambra. Però des dels seus inicis va aprendre el jazz, empès per una atracció per les músiques vives i improvisades, i als trenta-dos anys es defineix sobretot com a músic de jazz.

El seu gran desig de coneixences i descobertes el va portar alguns mesos a Nova York, on va entrar en contacte amb Roy Hargrove o Jeff Tain Watts. Més tard, va passar dos anys a Cuba, va descobrir les músiques i danses tradicionals ioruba i va aprendre a tocar els tambors batà.

Entre els seus companys de concert o enregistrament, hi ha músics com Sangoma Everett, Daniel Huck, Andy Emler, La Velle, Antonio Farao, Tony Rabeson, Bernard Lubat, Bruno Ruder, Mederic Collignon i Philippe Garcia. Però també s'hi troben grups de fado o de música zíngara, ballarins de dansa contemporània, actors de varietats, una banda de *sound painting* o tota l'escena de joves inclassificables que no es priven de cap influència musical. Ell hi participa tocant el contrabaix, però també instruments de percussió i de vent de metall.

El 2006-2007 també va ser present a l'escenari d'*Histrions*, obra de teatre escrita per Marion Aubert i dirigida per Richard Mitou, que va ser representada més de cent vegades.

Bonito

Cavall hispanoàrab de 7 anys.

Equip tècnic

Un director general (Marc Boudier), una responsable de so/il·luminació/escenari (Fanny Thollot) i un encarregat d'escenari (Laurent Jacquin)

Marc Boudier col·labora amb la companyia des de fa tres anys aportant-hi la seva experiència en direcció en tots els àmbits. Fanny Thollot és diplomada de l'ENSATT i s'interessa des de fa molt temps en l'acústica circular de l'envelat i la sonorització dels cavalls. Laurent Jacquin és fuster.

Maya Soulas (producció/difusió)

Procedent del món de la gran empresa i amb una sòlida formació en gestió (ESSEC), Maya Soulas es dedica exclusivament als projectes de **Baro d'Evel** des de principis del 2007, amb una visió de conjunt de l'administració, la producció i la difusió.

Jean Gaudin (assessor artístic)

El 1979, Jean Gaudin va crear la companyia coreogràfica C.J.G. Posteriorment, ha signat més de 25 creacions i 12 vídeos de dansa, entre els més recents *fluxXS.2* o *L'argument de la diagonale*. Un total de 120 artistes i tècnics han col·laborat en les seves obres i han contribuït, d'aquesta manera, a escriure al seu costat una història artística singular en el camp de

la dansa contemporània francesa. El seu tractament summament lliure del moviment evoca de vegades les obres còmiques dels anys trenta, en especial les de Buster Keaton.

Pierre Heydorff (col·laboració en l'escenografia)

Com a escenògraf, Pierre Heydorff ha treballat, entre d'altres, amb Jacques Nichet (*Faut pas payer* [Ací no paga ni Déu!], de Dario Fo, TNT, 2006; *Casimir et Caroline*, d'Odon von Horvath, TNT, 1999; *La tragédie du Roi Christophe*, d'Aimé Césaire, pati d'honor del Festival d'Avinyó), Elisabeth Marie i la Scarface Ensemble, Richard Mitou (*Les histrions*, Théâtre des 13 Vents, 2006; *Le sportif au lit*, basada en l'obra de Henri Michaux, TNT, 2001).

També ha fet projectes de condicionament de sales; el 2000 va crear la «barraca teatre». Després de diverses col·laboracions amb diferents coreògrafs (Yvan Favier, Ballet del Rhin, Laurence Wagner, Cie Portes Sud) i artistes del circ (Baro d'Evel, Trottola), actualment es dedica a diversos projectes itinerants, com el de la pallasa Proserpine.

Virginie Baes (ull extern)

Després dels seus estudis d'interpretació, Virginie Baes va debutar a l'escena a la seva ciutat natal de Brussel·les, i de 1989 a 1991 va col·laborar amb Serge Noyelle en tres espectacles. Després va deixar les taules per aprofundir en els seus coneixements en escenografia i dramaturgia, especialment al costat de Daniel Lemahieu i Gilone Brun. El 1997 va conèixer a Tolosa Solange Oswald i Joël Fesel, del Groupe Merci, i es va convertir en col·laboradora artística de la companyia des de *Les tristes champs d'Asphodèle* (*Els tristos camps d'Asfòdels*) fins a *La mastication des morts*, de Patrick Kermann. El 2000, Virginie Baes i la seva companyia, Les 198 os, es van apropar a l'escriptura panteixant de Rodrigo García i, fruit d'això, van presentar un teatre d'humor negre. El 2006 va portar a escena *Horace*, de Heiner Müller, amb Laurent Pérez, on renuncia a la violència de les imatges i de l'actor, que dirigeix cap al xiuxiueig i la vulnerabilitat, cap a un món epidèrmic on l'humà flirteja amb l'animalitat. Des del setembre de 2007, Virginie Baes és artista associada al Théâtre de La Digue de Tolosa per a tres temporades.

Nathalie Prats (vestuari)

Va arribar al disseny de vestuari a través d'una formació d'historiadora i ha fet més de cinquanta creacions, en especial al llarg de les seves col·laboracions continuades amb Jacques Nichet i Philippe Berling. El 2007 va treballar amb Laurent Laffargue a *Les géants de la montagne (Els gegants de la muntanya)*, de Pirandello, al Théâtre de la Ville, i amb Irène Bonnaud a *Lenz*, al Théâtre Vidy-Lausanne. També té experiència en el camp de l'òpera i ha creat una obra personal com a artista plàstica.

Frederic Sintomer (direcció tècnica)

Frederic Sintomer aporta la seva llarga experiència en envelats, adquirida amb Convoi Exceptionnel i Trottolla, entre altres companyies, amb dimensions i tipus d'itineràncies comparables a les de Baro d'Evel. És tot un expert en la tria de materials i les tècniques de comboi.

